

GLASILO SZDL LJUBLJANA MOSTE-POLJE

Kako smo gospodarili

ANALIZA PROGRAMA DRUŽBENEGA RAZVOJA IN PRORAČUNA OBCINE V PRVEM POLLETJU LETOŠNJEGA LETA

Udeležba odbornikov na prvi seji po počitnicah je bila zadovoljiva. Na dnevnem redu je bila zelo pomembna problematika, razprava pa živa in dokaj tehtna. Več o tem berite na 2. strani.

Polletna analiza razvoja družbenega gospodarstva v naši občini je bila izvršena na osnovi primerjanja osnovnih ekonomskih kazalcev, ki jih nudi periodični obračun poslovanja (celotni dohodek, neto produkt, dohodek ter delitev).

Osnovne spremembe pogojev gospodarjenja, ki so bile sprejete z gospodarsko reformo, delujejo že dve leti — razen revalorizacije osnovnih sredstev, kar šele v letu 1967 vpliva na višino amortizacije in na obresti od gospodarskih skladov. Med ukrepi, ki so v letu 1967 neposredno vplivali na višino in gibanje osnovnih uspehov in razdelitev, so važni še:

- novi zakon o najnižjih stopnjah amortizacije
- sprememba zakona o obrestnih merah na obresti od gospodarskih skladov, s katero je splošna obrestna mera znižana
- spremembe in dopolnitve zakona o prometnem davku
- zakon, s katerim se limitira uporaba prostih sredstev za investicije oziroma za obratna sredstva
- resolucija o temeljih gospodarske politike v letu 1967
- zakon o oblikovanju in družbeni kontroli cen.

V odnosu na isto obdobje lani kaže analiza delno stagnacijo gospodarskega gibanja. Po sedanjih kreditni politiki so gospodarske organizacije teže prišle do denarnih sredstev in so morale same več vlagati v obratna sredstva. Delna sprostitev uvoza je nekaterim delovnim organizacijam otežila proizvodnjo in prodajo izdelkov, medtem ko je revalorizacija osnovnih

sredstev spremenila pogoje za oblikovanje dohodka. Kopičenje zalog in v njih vezana obratna sredstva so ovirala hitrejši obtok kapitala, kar je imelo za posledico tudi medsebojno kreditiranje in čisto nelikvidnost.

To stanje se odraža predvsem v zastojanju osnovnih ekonomskih kategorij kot so narodni dohodek, dohodek in družbena produktivnost dela.

Da je stopnja gospodarske rasti v naši občini pod povprečjem, kaže tudi primerjava z ustreznimi republiški podatki. Ukrepi gospodarske reforme, ki se kažejo predvsem v težjih poslovnih pogojih, so najbolj očitni v industrijski, kmetijski in gradbeni dejavnosti.

DRUŽBENI BRUTO PRODUKT kot rezultat uspešnosti poslovanja gospodarskih organizacij je porasel za 8,1%, kar pa je v primerjavi z 20-odstotnim porastom v preteklih letih skromno povečanje. Ta porast je pod povprečjem tudi v primerjavi z republiškim porastom (15,5%). Celotna vrednost ustvarjenega družbenega bruto produkta je 46,7 milijard starih dinarjev (lansko polletje 43,3 milijarde).

NARODNI DOHODEK ali neto produkt, ki pomeni novoustvarjeno vrednost, se je zmanjšal za 1,2% in je bil ustvarjen v višini 13,9 milijard S dinarjev. Zmanjšanje ND ob istočasnem porastu DBP kaže, da se je ekonomičnost poslovanja zmanjšala in sicer zaradi povečanja amortizacije na račun revalorizacije osnovnih sredstev (800 milijonov starih dinarjev) ter vključitve Yulona v proizvodnjo, ki je na milijardo porabljenih sredstev ustvaril le 371 milijonov neto produkta.

DRUŽBENA PRODUKTIVNOST izražena z ND na zaposlenega, se je zmanjšala za 3,6% zaradi zmanjša-

Odbornik Stane Keber: »Za tak položaj mora biti nekdo odgovoren. Vprašanje je če bodo dodatni krediti in nova vodstvena ekipa v KTM rešili sedanje težave?«

nja ND in istočasnega povečanja števila zaposlenih za 2,4% (Yulon). Kljub temu ustvarja vsak delavec še vedno 1,244.000 starih dinarjev ND, kar je nad republiškim povprečjem (809.700

Nadaljevanje na 2. str.

PREBERI TUDI...

- V ZK VEČ MLADIH 3. str.
- POGOVOR Z JOŽETOM CENTO 4. str.
- V VRTINCU ZGODOVIN-SKIH DOGODKOV 5. str.
- SNAGA JE POVSOD DRAGA 6. str.
- ZAKAJ ZDRUŽITEV 7. str.
- BILA JE POMOTA 8. str.
- VSE O ŠPORTU 10. str.

Miloš Nikolič

SOVJETSKI MLADINCI V SATURNUSU

V torek, 12. septembra dopoldne je bila dvorana DPD Svoboda Moste na Pokopališki ulici zopet polna ljudi. Prišli so si ogledat nastop sovjetskih mladincev, ki so ga pripravili za praznovanje 50-letnice Oktobrske revolucije in ga izvedli za kolektive Saturnusa, Kemične tovarne Moste in osnovne šole Vide Pregarc. Mladi fantje in dekleta iz Orlovke oblasti (Ruska socialistična federativna sovjetska republika) so dijaki tamkajšnjih tehničnih šol. V svoji mladinski organizaciji imajo najrazličnejše krožke, društva, klube in podobno; tudi pevske in folklorne skupine iz najboljših skupin so sestavili program, s katerim sedaj nastopajo. V Jugoslaviji bodo imeli na svoji turneji prek 15 nastopov za kolektive naših tovarn; tako so prišli tudi v Ljubljano. Mladinski aktiv Saturnusa, ki je bil v Ljubljani gostitelj te skupine, je po nastopu pripravil sovjetskemu mladincem majhno zakusko, ogledali so si tovarno; imeli pa so tudi razgovor z mladimi o njihovem življenju in delu. Sov-

jetski mladinci so bili zelo zadovoljni z obiskom v tovarni, prav tako pa tud Saturnužani, saj so uspeli navezati z njimi pristrčne in prijateljske stike.

Velika Oktobrska revolucija je važen mejnik v življenju ne samo narodov Sovjetske zveze, marveč vsega naprednega sveta, še posebej pa nas, ki smo krenili po poti, katero je uspešno pričel veliki Lenin. S tem obiskom smo dostojno počastili ta velik dogodek, saj nam je približal prvo socialistično deželo z lepoto glasbe in bogastvom folklorne.

Zbliževanje med narodi, spoznavanje med seboj in s tem združevanje v boju za mir — vse to take obiske samo tako rekoč narekuje. Ta obisk ni bil prvi, saj obišče Saturnus vsako leto precejšnje število mladih ljudi, predvsem iz Jugoslavije, po dvakrat pa so bili v Saturnusu tudi mladinci iz Francije in Italije, ki so se še posebej zanimali za delo kolektiva in za delavsko samoupravljanje.

Korak naprej

Naša skupnost izhaja že sedmo leto. Iz leta v leto se je uredniški odbor trudil, da bi list čimbolj približal željam in potrebam bralcev. Ali je v tem uspel in koliko je uspel — to je težko odgovoriti. Odgovor na ta in taka vprašanja bi lahko dali bralci sami. Toda prav v sodelovanju med bralci in uredništvom je še vedno čutiti vse premalo sodelovanja. Zato so člani uredniškega odbora na zadnjem sestanku sklenili narediti korak naprej prav glede povezave z bralci. Predvsem kaže do konca leta urediti in razširiti mrežo stalnejših sodelavcev v posameznih krajih v občini, zlasti zunaj mesta. Pri tem pričakuje uredniški odbor vsestransko pomoč bralcev, in to predvsem v obliki prispevkov ali pisem uredništvu, v katerih bi bralci čim redneje dajali kritične pripombe, ocene ter predloge glede vsega, o čemer kaj vedo, čutijo, vidijo. Vsak prispevek ali pismo uredniški odbor honorira. Prispevke lahko pošiljate neposredno v

uredništvo, Ob Ljubljani 42/II, ali pa prek stalnih dopisnikov, katerih imena bodo objavljena v eni naslednjih števil NsK.

Res je danes občanom na razpolago obilica raznovrstnih časopisov, revij in ilustracij, pa še kopa plaže, s katero so založeni kioski in knjigarne. Menimo pa, da vsak bralec najraje in najprej prebere, če kaj piše o njegovem kraju. To pa se v dnevnikih redkokdaj zgodi, ker le-ti tega preprosto ne zmorejo. Zato pa obstojajo listi kot je NsK, ki prinašajo čimveč lokalne problematike. In čimveč prispevkov iz raznih krajev občine bo uredniški odbor prejel, tem bolj bo list pester. Naša skupnost bo lahko vedno boljša le z vsestranskim sodelovanjem čimveč bralcev pa s pomočjo sodelavcev in stalnih dopisnikov na terenu. Le tako bo izpolnila svoje poslanstvo in nalogo.

Zato naj tokrat velja: vsi za Našo skupnost — Naša skupnost za vse!

Madžarske obveznosti v Toplarni izpolnjene

Normalno obratovanje toplarne v Mostah se je zavleklo zaradi defektov v kotlovskih ceveh. Popravila teh naprav so sedaj v zaključni fazi in bo toplarna verjetno pričela v začetku drugega meseca poskusno obratovati. To obratovanje bo zajelo samo prvi kotel. Drugi kotel bodo spravili v pogon verjetno mesec dni kasneje. S tem bodo madžarske obveznosti po pogodbi izpolnjene.

Sporno pa bo vprašanje odškodnine oz. točneje odškodnin, ki jih nobena pogodba do potankosti ne precizira. Rešitev teh problemov pa nima nobene zveze z obratovanjem Toplarne.

Pri odškodnini je treba ločiti dvojne stroške. Prvi so vezani na popravilo kotlov in jih je nemogoče odbiti. Sem moramo prišteti še vse zamudne obresti zaradi neizpolnenih obveznosti. Ti stroški znašajo okrog 800 milijonov starih dinarjev.

Druga vrsta stroškov pa je nastala predvsem zaradi izpadlega dohodka interkalarnih obresti, ki se plačujejo na angažirana finančna sredstva, ko naprave še ne obratujejo, stroškov deponiranja premoga, ki se ne troši, se pa po pogodbi dobavlja, zamudnih obresti, neizpolnenih dobav električne energije, ki so jo morali porabniki uvažati iz Avstrije in Hrvaške, itn.

Obe pogodbeni stranki bosta skušali najti obojestransko zadovoljivo rešitev za poravnavo teh drugih stroškov. Če pa do tega ne bi prišlo, bo treba poiskati rešitev na podlagi skrbno pripravljenih materialov po pravni poti.

Če abstrahiramo te probleme Toplarne, še vedno ostane veliko osnovnih problemov. Toplarna kljub zadnji besedi tehnike in tehnologije še dolgo časa ne bo konkurenčna energiji, ki jo proizvajajo soške ali dravske elektrarne. Ne bo konkurenčna niti energiji iz šoštanske termoelektrarne.

Zakaj?

Toplarna je bila grajena v času, ko so bile investicijske cene neprimerno višje kot leta 1956 ali 1946. Cena Toplarne je najmanj 100% višja, kot za termoelektrarno Šoštanj. Če pa pogledamo še kreditne pogoje, vidimo, da je neenakost presenetljiva: $\frac{2}{3}$ kredita gospodarske banke je treba vrniti v 5 letih s 7-odstotnimi obrestmi. Kreditni rok termoelektrarne Šoštanj je 30 let obresti pa znašajo 2%.

Vsi ti neenaki pogoji se nujno izražajo v neenaki ceni KW. Cena KW iz Toplarne je 19 starih dinarjev, iz Šoštanja pa 11 starih dinarjev. Kljub temu, da je izkoristek toplote v gorivu v toplarnah za 20% višji od termoelektrarn je še vedno taka razlika! In to razliko bo nekdo moral plačati, kajti potrebe po električni energiji obstoje!

Ker se po Mostah precej govori o neznosnem hrupu, ki ga povzroča Toplarna, pa o neki dima in saj, ki se vali iz ponosnega dimnika, še o tem nekaj besed. Normalno obratovanje toplarne povzroča v fonih približno enak hrup kot obratovanje večine industrijskih objektov. Največji hrup proizvajajo vrteči se stroji. Ker je vodstvo tovarne zainteresirano, da zaščiti pred hrupom tako svoje delavce kot okolico Toplarne, je že sklenilo dogovor s strokovnjakom zavoda za raziskavo materiala, da bo izdelal

Nadaljevanje na 9. str.

Predstavljamo vam . . .

Srečen sem, če mi slika uspe!

Od sodelavcev občinskega sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij predstavljamo to pot akademskega slikarja JOŽETA CENTO. Kot večina naših likovnikov-akademikov mora tudi Jože Centa svoje sile neprestano deliti in marsikdaj se zgodi, da se morata platno in čopič umakniti delu v šoli, pa ostane zaradi prezaposlenosti marsikateri motiv le v njegovi skicirki.

1. Kdaj ste spoznali, oziroma začutili, da vam je likovni izraz tako blizu, da ste mu lahko posvetili večji del svojih želja in hotenj po ustvarjalnem delu?

Jože Centa: »Nimam smeri. Če bi jo našel, bi to pomenilo, da sem prenehal iskati.«

Kot gimnazijec v Kočevju sem sodeloval v dramski skupini; pripravljaval sem scene in maskiral. Takrat me je zamikala arhitektura, vendar sem po maturi poskusil srečo na akademiji za upodabljajočo umetnost v Ljubljani. Po uspešno opravljenem izpitu sem ostal tam. Sicer sem pa vse od osnovne šole naprej rad »slikaril« v svoje zadovoljstvo in v ponos tete in strica, ki sta mi omogočila šolanje.

2. Vaš največji uspeh?

Skoraj se ga ne spominjam. Morda nekaj manjših: samostojna razstava v Ribnici 1966. leta,

nekaj uspešnih knjižnih ilustracij pri Mladinski knjigi, sodeloval sem pa tudi na skupnih razstavah. Vsekakor sem lahko najbolj zadovoljen z odločitvijo žirije, ki je sprejela obe predloženi sliki na razstavo Mir, humanost in prijateljstvo med narodi v Slovenji Gradcu.

3. Kdaj najlažje slikate?

Kadar sem spočit in me ne bremenijo vsakodnevne skrbi in če me — kot pravimo — motiv zagrabi.

4. Istočasno ste tudi prosvetni delavec. Kaj vse zahteva od vas delo z mladino in kako vpliva na slikarski del vaše osebnosti?

Kaj vse zahteva? Preveč. Skoraj vse. Zelo težko se delim pri delu. Če hočem biti cel v šoli, se zlepa ne najdem za platno. Mnogo pa je odvisno tudi od razumevanja sodelavcev v službi. Tu mislim predvsem na razne administrativne obremenitve, ureditev urnika in podobno. Prost dan v tednu bi nujno potreboval, da bi reš zbran sedel za platno. Menim, da to ni slaba »investicija«, če govorim o kulturi v širšem pomenu.

5. Kaj pa želite doseči pri pouku?

Moje delo v šoli je predvsem vzgoja estotov. Če zna učenec ob zaključku osemletnega šolanja ločiti umetnino od kiča, je bilo likovno delo dokaj uspešno. Z nadarjenimi pa je treba delati posebej in jih usmeriti k morebitnemu umetniškemu poklicu.

6. Bi nam lahko kaj povedali o vaših pogledih in vrednotenjih likovne umetnosti in njenih izraznih smereh?

Prvo merilo umetnine je resnična kvaliteta, ne glede na to

ali je avtor skrajni realist ali pa skrajni modernist. Utrjene, dognane smeri že imajo svoje mesto v zgodovini umetnosti, današnjim in polpreteklim likovnim stvaritvam pa smo še preblizu, da bi jih lahko pravilno ocenili. Del sodbe bo prinesel čas. (Na uho: verjetno bo velik del današnjih »superproduktov« delalo družbo netopirjem na podstrešjih.)

7. Kaj menite o smeri, ki ste se ji posvetili?

Nimam smeri. Če bi jo že našel, bi to pomenilo, da sem prenehal iskati, to pa zopet, da sem postal rutiniran obrtnik.

8. Kdaj ste srečni?

Kadar mi slika uspe. To velja za osnovni poklic. Privatno pa . . .!

9. Vaši vzori na tujem in domačem slikarskem Olimpu?

Vzorov nimam, le obožujem nekatere slikarje. Precej jih je. Naj omenim le nekatere: Braque, Picasso, Modigliani, Gauguin, Morandin. In naši? Petkovšek, Ažbe, Sternen. Danes lahko cenim le tiste, pri katerih je opazna neprestana logična rast brez skokov. Med te po mojem mnenju sodijo: A. G. Kos, Fr. Mihelič, Fr. Slana in še nekaj bi jih lahko naštel.

10. Kaj menite o delu komisije za likovno dejavnost pri občinskem svetu zveze kulturno-prosvetnih organizacij?

Veliko delo bomo opravili, ko bomo dosegli, da nas ne bo več oblival mrzel pot ob pogledu na »umetnine«, ki vise po nekaterih javnih prostorih. Ze tedaj, ko bodo npr. v uradih, pisarnah, lokalih ipd. visele vsaj dobre reprodukcije ali fotografije našega voditelja, ne pa z diletantsko roko onečaščenih podobe z »ultramariškimi« očmi, bo komisija z uspehom uresničila del začrtanega. Komisija pa mora biti v prihodnje pozornejša tudi do kulturnih spomenikov preteklosti.

11. Šola in platno zahtevata od vas res veliko. Kaj delate takrat, ko bi radi pozabili na koncept nove slike in šolski vrvež?

Sprehod z ženo in sinkom v vedno mlado in nikoli dovolj odkrito naravo človeka spočije in oplemeniti. Pogovor s stanovskimi kolegi ob litru terana pospeši utrip in preperečuje vsestransko lenobnost.

12. Kdaj ste zadnjič nastopili v javnosti in kaj bi nam lahko o tem povedali?

Na piranskem Ex tempore 1967. Menim, da so besede odveč, zato ne bom povedal ničesar.

Razgovor pripravila
Zvonka Nagode

OTROŠKI VRTEC V POLJU

Pred kratkim so v Zajčji Dobravi pri Polju odprli nov otroški vrtec. To je — po sodobnih funkcionalnih rešitvah prvi tovrstni zavod v občini Moste-Polje. Projektanti so pri izdelavi načrtov upoštevali nekaj novih smelih zamisli v tej zvrsti gradenj.

Moderna zgradba, ki je veljala z opremo vred 80 milijonov S dinarjev in se skladno prilagaja okolju sredi zelenila ob robu gozdička, je naravnost idealna za otroški vrtec.

Trenutno biva v vrtcu 73 malčkov, sprejme jih lahko 85; projekt pa dopušča razširitev za bivanje do 150 otrok v njem. Ker so nabavili tudi igrala za igrišče, se bodo lahko tukaj igrali otroci zunaj zavoda. Pa tudi na zimski čas so mislili. Zato stoji ob zgradbi lopa, ki bo nudila otrokom pozimi zavetišče pred neurjem, poleti bo pa v njej jedilnica. Mesečna oskrbnina za enega otroka stane 10.000 S dinarjev, kar je spričo ugodja, ki ga tu uživajo otroci, dokaj zmerena cena.

Franc Fajdiga

Prvič v šolskih klopeh, bi lahko rekli za tale posnetek. Za novopečene šolarčke je to pomemben dogodek v njihovem življenju. Kar poglejte jih kako so resni. Vse je za njih novo in nekam čudno, toda led bo kmalu prebit in zaživeli bodo s šolo, ki bo odslej njihov drugi domek

Kulturne novice

Slikarsko tekmovanje »Ex tempore« 1967 v Piranu

Prireditev, druga po vrsti, postaja vedno bolj resen likovni dogodek in si z mednarodno udeležbo zagotavlja tudi množičnost. Tekmovanja se je udeležilo 49 slikarjev, predložili pa so 65 del. Od teh je žirija, ki je zavestno ocenjevala po strožjih kriterijih, izbrala za razstavo le 28 slik. Tema slik so bili obvezno piranski motivi, tehnika in stil pa sta bila prosta. Na prireditvi je sodeloval tudi akademski slikar Jože Centa, sodelavec komisije za likovno dejavnost pri občinskem svetu Zveze kulturno-prosvetnih organizacij. Letošnjo prvo nagrado so podelili tržaškemu slikarju Danteju Pisaniju. Organizator prireditve je bila piranska Zveza kulturno-prosvetnih organizacij.

Obnovitvena dela v kapeli Kodeljevega gradu

Kapela pri gradu na Kodeljevem počasi dobiva novo podobo in s tem tudi novo vlogo. Njena pomembnost so freske slikarja Jelovška, ki so delno že obnovljene, rekonstrukcija fresk na stranskih stenah pa je tudi v načrtu. Zavod za spomeniško varstvo bo sprejel vsa strokovna dela in ob sodelovanju z občinsko skupščino Moste-Polje prispeval del sredstev za popolno preureditev. Obnovljena kapela, predvidevanja kažejo, da že v tej sezoni, bo lahko sprejela vrsto kulturnih prireditev, ki jim bo tako pripravljeno okolje že samo pripomoglo k večjemu uspehu. Kapela bo v svoji prenovljeni podobi čudovit razstavni prostor aktivni skupini moščanskih likovnikov, ki so doslej morali gostovati v mnogo manj ustreznih prostorih. Če bo skupnosti uspelo sprostiti nezakonito vseljene prostore neposredno ob kapeli, se skupini likovnikov odpirajo še nove možnosti; omenjene prostore bi preuredili v ateljeje in tako mnogo pridobili. Pri preureditvi in prireditvi bi sami tudi materialno sodelovali. Pobuda likovnikov je sprejemljiva in izvedljiva, edini problem so stanovalci, ki vsaj sedaj še onemogočajo uresničitev načrtov.

Poživiljeno delo komisije za klubsko aktivnost

Komisija za klubsko aktivnost upa, da bo v sezoni 1967/68 uspešneje delovala kot doslej. Kadrovska pomlajena in pomnožena, je že napravila dokaj obširen program dela in sodelovanje s sorodnimi organizacijami v občini in zunaj nje.

Nova športna ploščad pri VVZ Angelce Ocepek je pravašila tile navdušeni kotalkarici

Biti smo na zagrebškem velesejmu

Vsako leto sem v časopisih brala o zagrebškem velesejmu. Znova in znova sem si želela, da bi si ga ogledala, vendar so ga vsako leto prej zaprli. Letos pa se mi je ta želja izpolnila.

Velesejem — že beseda sama pove, da tu razstavljajo vse mogoče stvari od prehrane do aviona — zavzema precej obširen prostor. V vsakem paviljonu so razstavljeni izdelki ene države.

a najbolj mi je bil všeč jugoslovanski paviljon. Poleg jugoslovanskega mi je bil všeč tudi paviljon ZSSR. V njem smo med drugimi videli tudi sprejemnike barvne televizije, oblačila in načrte za stanovanja.

Zagrebški velesejem mi je bil všeč zaradi množice razstavljenih izdelkov, pa tudi zaradi tako velikega števila tujih držav, ki na njem razstavljajo. Mislim, da je sejem tako kot gospodarsko, pomemben tudi za zблиževanje

Veseli ringa, ringa raja na novi športni ploščadi pri šoli v Sostrem

Najprej smo si ogledali jugoslovanski paviljon. Tu so bili razstavljeni različni izdelki prehranske industrije — mene so posebno zanimala čokolade in mesni izdelki. V prvem nadstropju smo si ogledali razno opremo, med drugim tudi kristalne izdelke: čaše, vaze, luči itn. Pri izhodu pa smo videli razne kozmetične izdelke, kolesa in zunaj izdelke težke industrije.

Ogledali smo si še več paviljonov,

narodov, saj se z izmenjavo mnenj in izkušenj utrjuje tudi mednarodno sodelovanje, ki je danes tako pomembno.

Kljub temu, da sem velesejem videla že letos, bi si ga rada ogledala tudi drugič, ker je — kot pravijo drugi — vsako leto na velesejmu nekaj novega.

Nevenka Debevec

8. a razred

osn. šole Ketteja in Murna

Ob 50-letnici oktobrske revolucije

V vrtincu zgodovinskih dogodkov

V 17. REGIMENTU SO BILI SKORAJ SAMI SLOVENCİ — SKOFOVA PRIDIGA — V UJETNIŠTVU — ENAINDVAJSET DNI NA POHODU — PRICA JUDENBURSKEGA UPORA

Cez dober mesec dni bo preteklo petdeset let, odkar je ruski proletariat pod vodstvom velikega Lenina prevzel oblast v svoje roke. Začela se je oktobrska revolucija — mejnik v svetovni zgodovini, ki je iz temeljev pretresla ves svet. Priče tem zgodovinskih dogodkom so bili mnogi naši ljudje, med njimi tudi PETER UČAKAR, ki sedaj živi v Polju. V pogovoru z našim sodelavcem je obudil iz spomina nekaj tedanjih doživetij.

Pred nami na mizi ležita dve fotografiji. Pozorno ju ogledujem, primerjam med seboj, pa pogledujem sivolasega moža, ki mi sedi nasproti. Prva fotografija je že porumenela. Podložena je z debelim kartonom, kot so to delali fotografi pred več kot petdesetimi leti. Na njej je mladenič v vojaški uniformi in ga je fotograf ujel v objektiv na železniški postaji tik pred odhodom na fronto. Na drugi pa je mož v jeseni tistega življenja, ki mu ni prizanašalo in mu ni bilo z rožicami poslano.

ADIJO, DRAGA LJUBLJANA!

— Lahko si predstavljamo, kako težko je bilo slovo od dragih domačih in domačega kraja, vendar nam — prosim vseeno povejte kaj o tem — sem načel pogovor.

»Sneg je bil globok en meter — vse je zmrzovalo...«

Za trenutek se je zamislil, kot da bi hotel v eni sapi zajeti in razgrniti pred menoj vse tisto, kar je takrat doživljal. Govoril je počasi, preudarno in malce nervozno. Ko pa so prišli na vrsto pomembnejši dogodki, mu je beseda obtičala v grlu, oči so se mu zaiskrile in orosile, tako da se je le s težavo premagoval.

— Naš sedemnajsti regiment, ki je bil postavljen v vrsto na postaji, je pred odhodom na fronto pozdravil tedanji škof Jeglič, nam delil svetinjice in svete podobice, češ da nas bodo le-te varovale pred sovražnimi kroglami. Pa nas niso in tisti, ki so pustili svoje kosti v Galiciji, verjetno niso bili povsem prepričani, da jih bodo varovale. Skof je z vso vnemo govoril, kako se bomo bojevali za domovino in za cesarja, za krščansko vero in proti sovražniku, ki ni naše vere. Ko pa smo bili v ruskem ujetništvu in smo tam obiskali neko pravoslavno cerkev, je tamkajšnji vladika enako vnemo govoril zbranemu ljudstvu, da smo zato ujeti, ker nismo prave vere in da nas je prignal tja ruski meč.

NO, STRIC, POVEJTE, KAKO JE BILO TAKRAT, KO STE...

Ce bi hoteli o kateremkoli vojaku iz katerekoli vojne nadrobno pisati o njegovi vojni odisejadi, bi bil to po vsej verjetnosti lep roman. Ofenzive, pohodi,

straže v mrzlih in dolgih nočeh, žvižganje granat, regljanje strojnic, dim, požari, kri, mrtveci, ranjenci, kriki, jok in stok. Ker je na žalost do sedaj v zgodovini skoraj vsako generacijo doletela vojna, so imeli in imajo očanci obilo snovi, da ob dolgih zimskih večerih svojim vnučkom pripovedujejo resnične zgodbe o tem. Babice ponavadi pripovedujejo pravljice, dedki pa...

— No, stric, povejte, kako je bilo takrat, ko ste...

Tudi moj sobesednik je živa enciklopedija. Kar bruha iz njega, tako da ne utegnem sproti vsega zapisati.

— Iz Ljubljane smo se s transportom odpeljali v Budimpešto, od tam pa v Karpate. Prav danes (to je pripovedoval 8. septembra) je minulo 53 let, ko sem zbolel. Takrat smo bili v bližini Krakova na Poljskem. Za mesec dni sem šel domov, potem pa

spet nazaj na fronto v Karpate. Nekega dne smo dobili povelje za umik. Mraz in ruska vojska sta pritiskala. Mnogo naših je v hribih in v globokem snegu zmrznilo. Naša enota se je pri umiku razpršila. Pridružil sem se še dvema in zatekli smo se v neko vas. Tri dni smo prebili v njej, četrtega dne pa smo se odločili, da gremo pogledat, kaj je z drugimi našimi. Ko smo tavalili in tipali naokrog, so naenkrat zrasli pred nami kot iz trave ruski kozaki. Mi v beg, kozaki pa za nami. Seveda so nas kmalu ujeli...

Potrepljal me je po rami kot je njega potrepljal kozak, rekoč: — »Počemu ti bežat, avstrijak?«

— Ves sem zlezal vase in se delal neumnega, obenem pa sem se tresel, ker so nam avstrijski oficirji vtepali v glavo, da kozaki režejo ujetnikom nosove in ušesa... Pod močno stražo so nas odpeljali na komando, kjer so nas oficirji kar lepo sprejeli. Še vso hrano, ki smo jo imeli s seboj, so nam pustili in zabičali svojim vojakom, da nam ne smemo ničesar vzeti.

TITO MED NAMI

Peter Učakar je potem pripovedoval o tem, kako so se okrog dvajset dni vozili z železnico do Taškenta. Tu so jih razmestili v taborišča.

— Nekega dne — se spominja — je šel od ust do ust glas, da je v taborišču neki Hrvat, doma iz hrvaškega Zagorja. Na hitro sem moral zbrati iz vrst Jugoslovanov najboljše pevce. Na zborovanju smo zapeli nekaj tedaj najbolj znanih pesmi kot: Hej Slovani, Od Urala do Triglava in pa tisto Buči morje Adrijansko. Tedaj Tita nisem poznal, kasneje pa sem zvedel, da je bil to on. Rusi so nam dolgo ploskali in nas hvalili z: »Vot harašo, Jugoslavci!«

Iz Taškenta smo bili premeščeni v bližino kitajske meje, v mestece Arliata. Do tja smo hodili peš 21 dni, in sicer povprečno vsak dan več kot 50 km. Med potjo so nas ljudje zelo lepo sprejemali, nam prinašali hrano in pijačo. Žene so govorile: »Ker ne moremo dajati svojim sinovom, ki so verjetno tudi kdovekje lačni, bomo pa vam dale.«

In kje vas je zatekla oktobrska revolucija?

Ujetniki smo gradili železnico od Novgoroda do Petrograda (sedanjega Leningrada), in sicer na odseku pri mestu Glažov. V tistih odločilnih dneh je bilo čutili, da nekaj visi v zraku. Vojasvo je bilo v stalnih premikih. Mnogo so agitirali med vojaki

Ko sem se od Petra Učakarja poslovil, sem domov grede razmišljal: Seme velikega oktobra je padlo na rodovitna tla. Kali so pognale, in danes, po petdesetih letih, že žanjemo bogato žetev. Socializem si, kljub odkimom in trenutnim težavam, smelo utira pot v svet. Bodočnost je njegova, svet bo njegov, svet brez sovraštva.

Franc Fajdiga

tako boljševiki kot menjševiki. V našem sektorju so imeli večino ljudi za seboj boljševiki. Ko pa so začeli Nemci in Avstrijci s protiofenzivo, smo jim spet padli v roke. Zmerjali so nas z boljševiško bando in nas kot politično sumljive poslali takoj v zaledje, in sicer v Avstrijo, v Gradec.

MED JUDENBURSKIMI JUNAKI

Iz Gradca so nas poslali v zloglasni Judenburg. Tu so nas na postaji navdušeno sprejeli mnogi znani voditelji poznejšega znamenitega upora v Judenburgu. Od postaje do kasarne smo prepevali pesmi vseh slovanskih narodov ter vzklikali svobodi in protj avstroogrske monarhiji. Spominjam se, da je na dan upora pokalo na vse strani. Ko je bil upor v krvi zaduščen, se je začel strahovit teror. Vsak dan so po kratkem postopku vodili na streljanje vodje upora, nas ostale pa na sodišče in zaslišanja.

Naši ljudje so se držali hrabro in dostojanstveno. Padali so pod strelj s pesmijo na ustih ter vzklikali parole: Smrt imperializmu, nočemo več prisegati »kajzerju«, nočemo biti topovsko meso za tuje račune, in podobno.

Peter Učakar, kot vojak 17 regimenta tik pred odhodom na fronto

Pogovor z najmlajšo odbornico

Ni lahko biti odbornik

»Pravijo, da sem najmlajša.« Na občinski skupščini tega nismo preverjali, ker to trditev dokaj zgovorno pojasnjuje naslednji podatek: rojena 11. 5. 1943. Ker smo že pri podatkih, naj povem še, da je Meta rojena Ljubljancanka in stanuje v Šentvidu. Gimnazijo je končala na Viču, sedaj pa je uslužbenka carinarnice na Šmartinski cesti in je pravzaprav najmanj dve tretjini Moščanka.

— Kako si prišla v službo na carinarnico?

Javila sem se na razpis. Kmalu sem naredila tudi carinski izpit v Beogradu in sedaj sem, no... (deklinacija ni najbolj zveneča) že tri leta...

— Si že ujela kakega tiho-tapca?

Se ne. Imam precej mirno, toda zato nič manj odgovorno delo. Delam v konsignaciji in carinim blago za naša zastopniška podjetja.

— Imaš kaj težav s srbohrvaščino?

Ne. Sicer pa jih bo tudi čedalje manj, saj dosledno uvažamo načelo jezikovne enakopravnosti tudi v carinsko službo. Tudi naša carinarnica je poslala nekaj starejših članov, ki niso Slovenci, na tečaj slovenščine.

— Kakšni so odnosi na vaši carinarnici in kako ti je všeč delo, ki ga opravljaš?

Odnosi med vsemi uslužbenci so dobri. Glavni problem carinske službe smo sedaj premostili — za 20% so zvišani osebni dohodki. Razen

tega smo s selitvijo v novo carinarnico pridobili boljše delovne pogoje, tako da mi bo moj poklic zaradi vsega tega še bolj všeč, kot mi je bil doslej. Tudi kader na ca-

Meta Lesjak

rinarnicah je vedno boljši, vedno bolj strokoven. Na tem področju se mnogo pozna delovanje zavoda za produktivnost. Analize pošiljamo v Beograd in prepričana sem, da se bo naše poslovanje na podlagi takih raziskav še izboljšalo.

— Zakaj misliš, da si bila izvoljena za odbornico?

Carinarnica predlaga enega odbornika za zbor delovnih skupnosti. Ker so hoteli odbornico, so se verjetno odlo-

čili zame, ker sem mlada in vedno pripravljena delati. Mislim, da funkcija občinskega odbornika ni lahka. Vedno preštudiram vse gradivo in to je marsikdaj precej težka naloga, kajti v večini primerov je človek doma le na enem področju. Gospodarska problematika mi povzroča največ težav.

— Kako ti uspeva povezovati problematiko Most z dejstvom, da prebivaš v Šentvidu?

Prav lahko. Moste bolj poznam kot Šentvid. Tu delam skoraj tretjino dneva. Kot odbornica sem seznanjena z najbistvenejšimi problemi občine. Mnogo se zadržujem v Mostah saj imam tu skoraj vse prijatelje.

(Menda res nisem zastoj napisal, da je 2/3 moščanka).

— Kateri je največji problem, ki čaka skupščino in odbornike?

Ekonomska problematika nekaterih podjetij.

— Bereš Našo skupnost?

Ne redno. Kadar vidim, da jo dobijo kolegi, jo preberem. Kaka številka mi tudi uide. Kljub temu, da torej nisem stalna bralka, mi je časopis zelo všeč. Če bi imela vse občine tak časopis, bi bilo to kar v redu.

— In tvoj konjiček?

Izleti in popotovanja. Prav sedaj grem na 14-dnevno ekskurzijo po Nemčiji. To bo obenem tudi moj dopust.

— Srečno!

Snaga je povsod draga

V prejšnji številki NsK smo objavili fotografijo najlepše okrašenega balkona v občini Moste-Polje. Medtem pa, žal, ugotavljamo, da je tale živo nasprotje onemu

O problemu snage in čistoče v Ljubljani je bilo zadnje čase že mnogo napisanega in izrečena je bila marsikatera pikra na rovaš tega. Žal pa ugotavljamo, da se položaj v tem pogledu ni bistveno izboljšal, če se ni celo poslabšal.

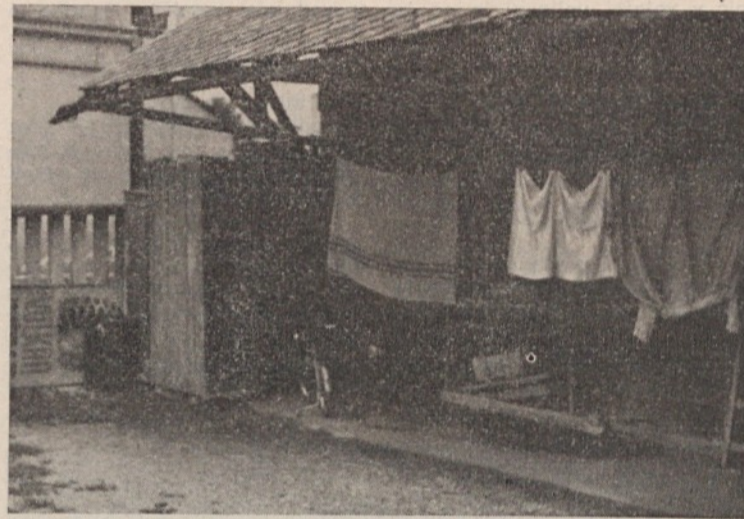
Ker pa je naša občina tudi sestavni del mesta Ljubljana, se kot občani čutimo dolžni prispevati svoj delež k njeni čistoči. Ne sme nam biti vseeno, kaj se dogaja okoli nas. Kako prijetno se počutimo, ko se sprehajamo sami — ali v družbi gosta, tujca — po čistih ulicah, vidimo lepo okrašene balkone, v parku pa čiste klopi in mnogo cvetja. Kako pa nas presune, ko opazimo po pločnikih vse polno odpadkov, na balkonih pa raznovrstno šaro, obešene cunje itn., kar sodi vse prej kot na balkon.

Spomnimo se, kako so svoj čas tujci govorili o Ljubljani kot o beli Ljubljani. In danes...? Skušajmo opravičiti ta njen sloves! Nič drugega ni treba, kot samo malo dobre volje in čuta za lepo.

In prav zato smo se odločili narediti majhen sprehod s kamero po Mostah. Poglejmo, kaj je zabeležila.

Takole načičkan balkon in založen z raznovrstno šaro ni nič kaj prijetna paša za oči, nasploh pa ne v letu mednarodnega turizma. Še bolj nerodno pa je da je balkon na zelo prometnem mestu kajti tod mimo vsak dan hodi veliko domačinov in tudi precej tujcev

Lopa, ki jo je naš fotoreptor ujel v objektiv, stoji tik ob Zaloški cesti. Moščani se sprašujemo, kdaj bo konec takihle in podobnih »okraskov« v mestu?

Čistoča je vic zdravja

Ni dolgo tega, ko se je med sosedama Ančko in Tinco, ki stanujeta v bloku, razpletal tale pogovor:

— Ah, gospa Ančka — je vzdihnila Tinca — kje so tisti časi, ko smo povsod in na vsakem koraku pazili na javno snago in čistočo.

— Res je, gospa Tinca — je z žalostjo v očeh pripomnila gospa Ančka. Naše mesto je bilo tako čisto in naša ulica sploh; sedaj pa...

— Pomislite, gospa Ančka, kaj se mi je včeraj pripetilo. Stojim pred blokom, ko se mi kar na lepem usujejo, ne vem iz katerega nadstropja, smeti na glavo —

— To še ni nič — povzame sosedica — če vam povem, kaj se je meni pripetilo, vas bo streslo od groze. Grem po naši ulici in — naenkrat me oblije mlaz vode. Čutila sem, kot da sem pod prho. Šele čez čas sem se prepričala, da so pomije.

Naslednjega dne se je razvil pogovor o isti temi med sosedama Francko in Manco, ki stanujeta v istem bloku, samo nadstropje niže.

— Veste, gospa — de prva — tale Ančka nad mano je pa res nesramna. Pomislite, kakšna predrznost. Sredi dneva iztepa preproge prek balkona in seveda — ves prah leti meni naravnost v kuhinjo.

— To še ni tako hudo — je pristavila druga — Tinca nad mano je šele prava. V soboto so se odpravili na vikend, pipo v kuhinji so pa pustili odprto. Kaj se je zgodilo, si lahko predstavljate...

Se nadstropje niže stanujejo dve sosedici — dobri prijateljici, ki so vedno skupaj — kuhani in pečeni. Enako se oblačita, enako kuhata, enako kupujeta na trgu in v trgovinah in enako uspešno znata opravljati druge. Pa je naneslo, da sta se med potjo do tržnice zapletli prav tako v pogovor o javni snagi in čistoči. Kaj hočemo: smo pač v letu mednarodnega turizma in tema je sila aktualna.

— Pomisli, vzklikne prva, tile, ki stanujejo nad nami in imajo klet tik naše, preprosto pometejo smeti pred naša vrata. Vprašujem, ali ni to skrajno nesramno. Pa tista Francika se dela tako fino gospo.

— Ježešna — se začudi druga — nezaslišano nesramno. Ampak da vidiš tisto nad nami — Manco. Ta pa »pošilja« smeti kar k nam na balkon in jih potem veter raznaša okoli bloka in meni v kuhinjo. Manca pa ves dan samo pred ogledalom sedi in se lišpa. Naj raje pogleda malo okoli sebe, kakšno stanovanje ima.

Ko sta tako naši vrli sosedici med potjo do tržnice veselo kramljali, se je pogovor zasukal tudi o tem, kako je ulica nastlana z voznimi listki, vrečkami, v katerih so bile lučke, o tem, kako je okoli tržnice vse polno odpadkov in odvečne embalaže, kako so branjevke umazane, kako so zelenice pohojene, nasadi zanemarjeni, klopi v parkih polomljene in še o mnogočem.

Med potjo domov sta se ustavili pri prodajalki lučk, kupili vsaka po eno ter počasi domov grede lizali in klepetali. Ko sta slaščici polizali in je ostala vsaki le še lesena pa-

ličica, sta ju skupaj z vrečko odvrgli na zelenico, na kateri je bilo že tako polno odpadkov. Seveda sta se prej previdno ozrli, če ju kdo ne opazuje...

Lučaj daleč stoji ob pločniku košek za smeti, ki pa je prazen, čeprav z velikimi belimi črkami opozarja nase:

ZA ODPADKE!

Franc Fajdiga

Cenjeni naročniki

KER SMO PREK EVIDENCE UGOTOVILI, DA MNOGI OD VAS ŠE NISTE PORAVNALI LETOŠNJE NAROČNINE — NEKATERI CELO LANSKE —, VAS PROSIMO, DA TO ČIMPREJ STORITE. NAROČNINO LAHKO NAKAŽETE PO PRILOŽENI POLOŽNICI NA TEKOČI RAČUN PRI NARODNI BANKI LJUBLJANA, OBČINSKI ODBOR SZDL LJUBLJANA MOSTE-PO-LJE, NAŠA SKUPNOST — 501-8-205/1.

CELOLETNA NAROČNINA ZNAŠA 3,60 N DIN.

UREDNIŠTVO
IN UPRAVA NsK
Ob Ljubljani 42/II.

Izvozno-uvozno podjetje

»Slovenija sadje«

LJUBLJANA, Miklošičeva cesta 10/IV

Hladilnica in zorilnica banan: ZALOG pri Ljubljani
Hladilnica: Bohova pri Marboru

Predstavnstva in skladišča:

Maribor, Kersnikova 3
Celje, Bežigrajska 13
Volčja Draga
Kanal ob Soči
Koper, Vojkovo nabrežje 12
Beograd, Knez Mihajlova 7/III
Subotica, Trg Cara Jovana 3
Rijeka, Beogradski trg 2
Osijek, Dunavska 31
Zagreb — Veletržnica
Brčko — Ulica Braće Vujića 6/IV

MERCATOR LJUBLJANA

nudi cenjenim potrošnikom v svojih številnih trgovinah vse vrste blaga, od pohištva, prehrabnih artiklov, tekstilnega blaga, igrač, konfekcije, čevljev itd. ter se za nakup priporoča.

Sejemske prireditve

na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani 1967

14. mednarodna razstava elektronike, telekomunikacij, avtomatizacije in nuklearne tehnike »SODOBNA ELEKTRONIKA«

od 10.—15. oktobra 1967

SALON POHIŠTVA

od 4.—12. novembra 1967

Zakaj združitev?

Predstavljamo stanovanjsko podjetje Bežigrad-Moste

Po zveznih predpisih s področja stanovanjskega gospodarstva in po ustreznih republiških predpisih so bila osnovna stanovanjska podjetja kot posebne delovne organizacije ter stanovanjske delovne enote nekaterih delovnih organizacij za gospodarjenje s stanovanji v družbeni lasti.

Nova podjetja in enote so od ustanovitve 1. januarja 1966 do sredine leta 1966 prevzela v svoje upravljanje večino zgradb in delov zgradb, ki sodijo v družbeno last.

Ob tem se je spremenila vloga hišnih svetov. Le-ti so se osvobodili spon, ki jih jim je nadelo administrativno upravljanje in se pričeli posvečati svoji novi družbeni vlogi.

Stanovanjsko podjetje Moste-Polje je na območju svoje občine prevzelo v upravljanje 2.276 stanovanjskih enot in 156 poslovnih prostorov, kar je predstavljalo 73 oziroma 100% vseh površin te vrste v družbeni lasti.

Ob soglasju obeh občinskih skupščin je 1. julija 1967 nastalo združeno stanovanjsko podjetje Bežigrad-Moste.

Podjetje, ki obvladuje skoraj polovico ljubljanskega urbanističnega prostora in upravlja okoli 7.000 stanovanj, ima dobro perspektivo, vendar je šele na začetku svoje poti.

Predvsem mu je lastna jasna usmeritev pri izpolnjevanju osnovnih nalog, tj. ohranjanje stanovanjskega

zidalnih okolišev s komunalijami zlasti otežuje podedovane obveznosti sklada za komunalno gradnjo.

Obveznosti, izpolnjene z zamudo nekaj let, po sedanjih cenah daleč presegajo vplačane prispevke, ki niso bili revalorizirani.

Pričakovati je, da bo enota podjetja, ki pripravlja in opremlja stavbna zemljišča, poslovala v omejenem obsegu, dokler se ne pojavi nov interes proizvodnje za gradbene investicije.

Stanovanjsko gospodarstvo je pač ozko povezano z vsem gospodarstvom in doživlja vzpone ter upade ob naraščanju koncentracije in dekoncentracije prebivalstva v skladu z njegovo kupno močjo.

V zvezi s tem bo zelo pomembna presoja podjetja in njegovih organov upravljanja o smeri vlaganja amortizacijskih sredstev.

Posebno skrb mora podjetje posvečati stikom s hišnimi sveti, ki so lahko pomemben dejavnik v oblikovanju poslovne politike podjetja in uspešen kritik negativnih pojavov.

Hišni sveti in zbori stanovalcev so zlasti pomembni, zato ker zagotavljajo s svojimi demokratičnimi oblikami določitve, s katerimi se sprejemajo najvažnejši programi podjetja.

Za stike s hišnimi sveti skrbita v podjetju dva referenta, ki poleg referentov za vzdrževanje zgradb neposredno zaznavata in opozarjata na interese uporabnikov stanovanjskega ter poslovnega fonda.

Pomemben nosilec skrbi za vzdrževanje zgradb in stanovanj so tudi obrtne delavnice podjetja, ki skušajo ob relativni nerazvitosti uslužnostne obrti na gradbenem področju ugoditi najrazličnejšim potrebam stanovalcev in podjetja.

Naslednja oblika skrbi za vzdrževanje zgradb je negovanje in čiščenje skupnih notranjih in zunanjih površin posameznih objektov. V ta namen zaposluje podjetje 207 snažilic in hišnikov, ki dnevno, tedensko in mesečno — pretežno v dopolnilnem delovnem razmerju — čistijo prek 400.000 m² površin. Hišniki po svojih sposobnostih tudi vzdržujejo nekatere naprave v skupnih prostorih.

Na sedežu podjetja v Črtomirovi ulici 10 je vrvež v vsem delovnem času. Prihajajo posamezni uporabniki stanovanj, zastopniki hišnih svetov in drugi obiskovalci, ki v neposrednih razgovorih z osebjem izražajo želje, dajejo pobude, zahtevajo, kritizirajo, se razburjajo in sploh na različne načine skrbe za to, da se kolektiv podjetja zaveda svoje družbene odgovornosti.

Rado Vrabc

Občani pišejo...

TOVARIŠ UREDNIK

K članku o igrišču v Zeleni jami najprej le formalni popravek:

Hrib je narejen ob Rožičevi in ne ob Kavčičevi ulici. Tudi ni to več Zelena jama, kakor je bilo staro ime za skupno naselje starega dela naselja nad železniško progo. To je na skrajnem robu, ki že spada pod krajevno skupnost Zelena jama in meji na Spodnje Jarše.

K stvari sami pa tole:

S tem umetno narejenim hribom je zamašen še edini razgled pa tudi edina vrzel, kjer je še odhajal smrad, ki ga je veter prinašal od tovarne kleja sem. V to smer namreč najčešče vleče veter. V pravi Zeleni jami redkokdaj smrdi, le kadar je zelo nizek zračni pritisk.

Z novimi garažami pa bo ozračje še bolj zasmrajeno, kot je sicer že in bo to prava plinska jama z dodatkom vika in krika s sankališča oz. smučišča, ki bo zasedeno tudi ponoči, ker bo ob blokkih in stolpičih razsvetljeno.

To ni bila prav nič posrečena zamisel, tako tesno med blokki delati tako veliko reč. Že zdaj je nevdržno prenašati hrup.

Vlada pa tu prava anarhija. Vsakdo lahko dela, kar hoče in kadar hoče.

Pa še ena velika napaka se dela. Nihče namreč ne skrbi za čuvanje javnih zgradb. V ok. 6 let stari hiši so pokvarjeni v kleteh okenski okviri, ne da se več zapirajo oken in vrat na podstrešju. Stranke sekajo drva kar po hodnikih brez tnalna, ne glede na kanal, ki je pod njimi. Tudi ni nikogar, ki bi pogledal, v kakšnem stanju pusti stranka stanovanje, ko se izseli. To sem občutila sama na svoji — ne koži ampak na denarnici, ko sem plačevala popravilo za prejšnjo stranko. Sprašujem se, kako bo vse to videti čez dvajset let.

Ponekod imajo tako urejeno, da mora stranka, ki se izseli, pustiti stanovanje v takem stanju, kot ga je dobila — in to je edino pravilno.

Zadeva zase je tudi to, da so si prvi naseljenci prilastili v dalj in čez zemljišče, ga po svoje uredili — vsem drugim pa preostane le cesta. Pa o tem kje drugje več!

Pepca Dolinar
Ljubljana, Rožičeva 2

SPOŠTOVANA TOVARIŠICA!

Uredništvo NsK je z vsebino Vašega pisma seznanilo pisca članka pod naslovom V Zeleni jami naposed otroško igrišče, ki je za Vas pripravil naslednji odgovor:

V 6. številki NsK junija 1967 sem objavil informacijo o gradnji otroškega igrišča. Nisem nameraval razpravljati o umestnosti ali neumestnosti take gradnje, ker o tem razpravljajo lahko le strokovnjaki. Vendar želim k Vašemu pismu pripomniti naslednje: Po obstoječih urbanističnih normativih mora imeti vsaka stanovanjska soseska tudi otroško igrišče. Področje KS Zelena jama pa prehaja pod okrilje mesta in ni več predmestje, kot je bilo to pred leti. Z razširitvijo mesta je seveda povezan tudi mestni hrup in pomanjkanje razgleda. S tem dejstvom se moramo sprijazniti.

Kolikor sem seznanjen, je s tovarno kleja že urejeno, da bo del proizvodnje, ki povzroča smrad, prenesla iz mestnega območja — kam, tega pa ne bi mogel točno reči.

Glede drugih problemov, ki jih navajate v pismu, Vam lahko le svetujem, da jih posredujete stanovanjskemu podjetju.

Ivan KUCHAR

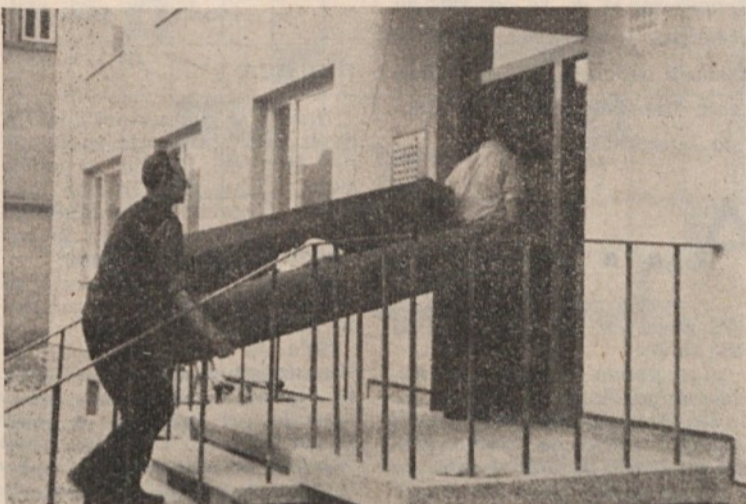
TOVARIŠ UREDNIK!

Na pismo Jožeta Bregarja, ki ste ga objavili v zadnji številki Nsk, moramo odgovoriti naslednje:

Hranarina igralcem-amaterjem je po pravilih amaterizma dovoljena. Igralci nogometnega kluba Slavija dobivajo hranarino glede na razpoložljiva finančna sredstva in po klubskem pravilniku. Tega ne prakticiramo samo v NK Slaviji, niti ne samo v nogometu, marveč tudi v drugih športnih amaterskih društvih. O tem se lahko tovariš Bregar pozanima tudi pri košarkarskem klubu Slovan. Dajanje kakršnihkoli denarnih nagrad za prestop iz kluba v klub pa nasprotuje amaterskim določilom in zato NK Slavija doslej nikomur ni dala za prestop kakršnekoli denarne nagrade.

Ob tej priliki bi hoteli opozoriti še na nekatere netočnosti, ki so se pojavljale v glasilu Naša skupnost. Tako je v isti številki Nsk na športni strani omenjeno, da so bili igralci NK Slavija na enomeščni turneji v tujini. Vsakomur je jasno, da amaterji-mladinci ne morejo imeti toliko dopusta. Turneja je v resnici trajala osem dni. V isti številki je tudi govor o prestopih igralcev Slovana k Slaviji. Trditev ni točna. Igralca Šubic in Dežman sta pristopila h klubu Slovan v začetku leta 1967 iz kluba Olimpija in torej nista bila igralca Slovana. Kolikor nam je znano, je bil med Slovanom in Olimpijo celo dogovor, da jim bo klub izdal ispisnice po končanem spomladanskem tekmovanju. Iz Slovana sta res pristopila k Slaviji igralci Kozamernik in Nikolič, istočasno pa je iz NK Slavije pristopil k NK Slovan igralec Gomzi.

Predsednik NK Slavija
Drago Marolt

„Končno sem le prišel do ustreznega stanovanja, ki sem si ga toliko želel! Seveda bo treba za novo opremo le-tega seči precej globoko v žep“, je povedal našemu sodelavcu stanovalec, ki se je pravkar selil v novo stolpnico v Društveni ulici

Podjetje je prevzemalo ob nalogah potrebno organizacijsko obliko in tehniko poslovanja. Hkrati je opravljalo pionirsko delo na področju ugotavljanja normalnih stroškov tekočega in investicijskega vzdrževanja stanovanjskih in drugih zgradb.

Zunanost nove stolpnice v Društveni ulici, ki je pravkar sprejela nove stanovalce

Podjetje je prevzelo tudi posle ukinjenega zavoda za industrijsko gradnjo, ki so se pretežno nanašali na pripravo zemljišč.

Po zakonu o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča v skladu z urbanističnimi načrti, ki ga je sprejela skupščina SRS decembra 1966, so bile občinske skupščine dolžne skrbeti za izvajanje tega zakona neposredno ali pa poveriti skrb posebnim delovnim organizacijam.

Naša občinska skupščina je po raziskavah in predlogih ugotovila, da je stanovanjsko podjetje organizacija, primerna za prevzem novih nalog, če razpolaga z obratnimi sredstvi za te namene.

Zaradi relativne šibkosti podjetje ni moglo nuditi novi dejavnosti dovolj sredstev in je zato iskalo pomoč.

Našlo jo je v pobudi za združitev s stanovanjskim podjetjem Bežigrad.

Pobuda je bila sprejeta in po krajših pogajanjih spremenjena v dejstvo.

fonda v polni uporabnosti in smotrna poraba amortizacijskega dela stanarine za nove gradnje. Podjetje je organizacijsko in kadrovske dovolj usposobljeno za svoje poslovanje. Z dohodkom iz stanarin in najemnin razpolaga do višine 60%, pri čemer se močno uveljavljata družbeno upravljanje in samoupravljanje. Nad podjetjem bedita tudi obe občinski skupščini.

V reformnem obdobju je težnja po investicijskih v gradbene objekte izrazito stanovanjskega značaja. Zato je dejavnost podjetja na tem področju usmerjena na pripravo zemljišč za gradnjo pretežno v zidalnih okoliših stanovanjske gradnje.

Napore podjetja za opremljanje za-

Tudi Vi postanite naročnik na Našo skupnost

TISKOVINA

Uredništvu

Naše skupnosti

glasila SZDL Ljubljana Moste - Polje

LJUBLJANA
Ob Ljubljani 42/II.

Naročam »Našo skupnost«, ki jo pošiljate na naslov:
Prilimek in ime
Stanovanje

Podpis:

VESTI S TERENA - VESTI S TERENA - VESTI S

Vedno prazna
vitrina

Pred dvema letoma so člani Taborniškega odreda ČRNI MRAV namestili vitrino na stranskem zidu moščanske pošte. Namen moščanskih tabornikov je bil popularizirati tovrstno mladinsko dejavnost med mladino in občani. Mimoidoči so si z zanimanjem ogledovali fotografije in propagandno gradivo ter se tako seznanjali z delom in uspehi tabornikov v naši občini. Že nekaj mesecev pa opazujemo prazno vitrino, kar prav gotovo ne koristi ugledu Taborniškega odreda Črni mrav, ki je že nekaj let med najboljšimi odredi v Sloveniji. Sprašujemo se, kje iskati vzroke za zanemarjenost. Morda nam bodo na to vprašanje odgovorili taborniki sami?

PRED 25 LETI — Na dvorišču tovarne Saturnus, tu ob tem zidu so privezane na stol fašisti ustrelili mlado revolucionarko VIDO PREGARC »NAŠO VIDO«. 25 let je minulo od tistega dne. Petindvajset let nam je njeno ime simbol boja in hrabrosti za vse, ki so jo poznali, za vse, ki vedo zanjo. Vsako leto na dan obletnice njene smrti se člani kolektiva in pionirji šole, ki nosi njeno ime, poklonijo njenemu spominu.

IZLET NA TRIGLAV — Letos je bil Triglav obiskan kot še nikoli. Od jutra do večera se je na njegov vrh vila kolona ljubiteljev gora. Med njimi je bilo tudi 35 članov Saturnusa, ki so se odločili, da letos skupaj zavzamejo mogočni vrh. Pri tem je najpomembnejše to, da so se za trdno odločili še letos ustanoviti planinsko društvo. Njihov drugi jesenski izlet je bil usmerjen prek Kamniške Bistrice do Grinтовca in Kočne na Jezersko.

Pionirji
pišejo

PRI STRICU ŽANETU

Pravijo, da je letos malo gob. Stric Žane v Hrušici pa jih je imel vedno dovolj. On pozna mnogo vrst gob. Vsak drugi večer jih je pekel na žerjavici. Seveda smo se zbrali pri njem vsi vaški otroci in se oblikovali ob specialitetah. Napekli smo tudi mlečne koreze. Mame trdijo, da smo se kar zredili.

Vidite, da nam ne manjka zabave.

Pionirji iz Hrušice

HRUŠICA

Naša vas je sestavljena iz dveh delov: Zgornje in Spodnje Hrušice. Ljudje so zaposleni v Ljubljani. Imamo lepo cesto. Trgovina Mercator je odprta neprekinjeno in je zelo dobro založena.

Kmetov je malo, zemljo je prevzelo v obdelovanje podjetje Rast.

Sola je stara 83 let in je štirirazredna. Prosvetni dom je obnovljen. Družbene organizacije pri krajevni skupnosti so delovne. V Hruševskem potoku je zelo mehka voda, pravijo perice, ki perejo perilo za Ljubljance.

Ob glavni cesti je zrastle veliko novih hiš. Ljudje so pridni in varčni. Tudi stare hiše so obnovili. Tovarni Totra in Zima zaposlujeta mnogo ljudi. Avtobusne zveze so slabe. Radi bi imeli tudi table z imenom kraja.

Pionir Srečko Ljubič

NAŠ PRAZNIK,
29. SEPTEMBER

Tudi pionirji imamo svoj praznik. Pred 25 leti je bila ustanovljena v Bihacu prva pionirska organizacija.

Pionirji so že med vojno dokazovali, da zaslužijo svoje ime in svojo organizacijo. Bili so kurirji, obveščevalci, bombaši. Ponosni smo nanje! Danes je naša prva dolžnost učnje. Kdor veliko zna, bo koristil sebi in domovini. V naši domovini imamo pionirji lepo mladost. Razne organizacije, posebno DPM skrbe tudi za razvedrilo otrok.

Ustanavljajo varstvene ustanove, kjer so pionirji na varnem, se uče in se igrajo, kadar so starši v službah.

Pionirji v Hrušici bomo pripravili za svoj praznik lepo proslavo in piknik na Golovcu.

Lepo je v naši domovini biti mlad!

Irenca Kovačič
3. r. osn. š. Hrušica

BILA JE POMOTA...

»Kradla je! Tatice so prijeli,« je neko jutro, ko je bilo v samopostrežni trgovini na Proletarski cesti le še malo kupcev, završalo med njimi. Vsi so napeto čakali, da bi zvedeli kaj več — kaj je ukradla, za koliko in še vse tisto zraven, kar ob takih primerih podžiga človeško radovednost.

Na mizi v stranski sobi pa se je nabral že prav čeden kupček dobrin, ki jih je stranka »pomotoma« spravila v torbo, namesto v žičnato košarico in ki jih je tudi »pomotoma« nesla mimo blagajne, kot je povedala. Vse njeno vedenje je kazalo, da ni kradla prvič, vendar ji je sreča tokrat obrnila hrbet.

Gospodinja, imenujmo jo kar N. N., se je hotela pač dobro založiti, najbrž za nedeljski izlet kam v naravo. Ker je bil ravno petek, je »nakupila« dve graničarski sa-

lami, nekaj drugih salam in klobas, pa konserve, zavitek sira, za nameček pa še dve kombinezi.

Lepo oblečena, še lepše sfrižirana je ravnodušno stala tam in ponavljala, da je vse to le pomota. Da bi pa to kaj prida obžalovala, pa ni bilo videti.

MED 2000 KUPCI —
DVA TATOVA

V trgovini so nam povedali, da sta med približno dva tisoč kupci, kolikor se jih zvrsti tu vsak dan, povprečno dva izmed njih ljubitelja tuje lastnine. Nedvomno pa bi se ta številka povzpela dokaj višje, če ne bi bili uslužbenci sami budni in natančni pri svojem delu. Na take »sumljive« kupce pa opozarjajo tudi drugi potrošniki in z njihovo pomočjo so zasledili že marsikatero tatu.

KDO SO TATOVI?

Največ je med njimi gospodinj, vendar predvsem iz družin, kjer imajo razmeroma dober materialni položaj. Drugi po vrsti so otroci, ki jih sladkosnednost premaga, da si vzamejo in brž vtaknejo v žep kos čokolade, zavitek bonbonov. Čokolada je za marsikoga tako zapeljiva, da se ne more ustavljati njemu mihi.

Zanimivo pa je, da s polic samopostrežne trgovine skoraj nikoli ne zginjajo osnovna živila — moka, sladkor, olje, mleko, pač pa sladkarije, kolonjske vode, toaletna mila, razne kreme, skratka, bolj ali manj luksuzni predmeti.

V zapisniku berem:

... ukradel 10 dkg mandljev, 2 zavitka bonbonov po 117 din ali pa:

... moški vzel fit kremo... 275 dinarjev, 1 šampon za 55 din in še:

... s police je izmahnila kozarček gorčice...

Da, celo za take malenkosti stavijo ljudje na kocko svoje poštenje in dobro ime.

VELIKIH TATOV NI

Vendar pa v tej samopostrežni trgovini ni tatov velikega kalibra kot pravimo. Vrednost ukradenih predmetov se največkrat vrti okoli nekaj stotakov, pa tja do petih tisočakov in le redkokdaj več. Moščanski kupci so večinoma pošteni in tudi sami pripravljene skupno z uslužbenci trgovine preganjati tiste, ki ne znajo prav razlikovati med svojo in tujo lastnino in jim ni mar, kako bodo s tem oškodovali skupnost.

-ra

— Na bogato obloženih policah blago kar samo vabi kupce. Je samo to izobilje vzrok, da marsikdo ne zna več ločiti med svojo in tujo lastnino? Ali pa morda nekateri zavijejo v samopostrežne trgovine že s tem namenom, da »mimogrede« še nekaj ukradejo? Statistike govore, da kradejo predvsem ljudje iz razmeroma dobro situiranih družin. Igrica kdo bo koga se kaj rada slabo konča za »kupca«. Mislimo, da je kozarček gorčice previsoka cena za izgubljeni ugled in dobro ime.

Naša
SKUPNOST

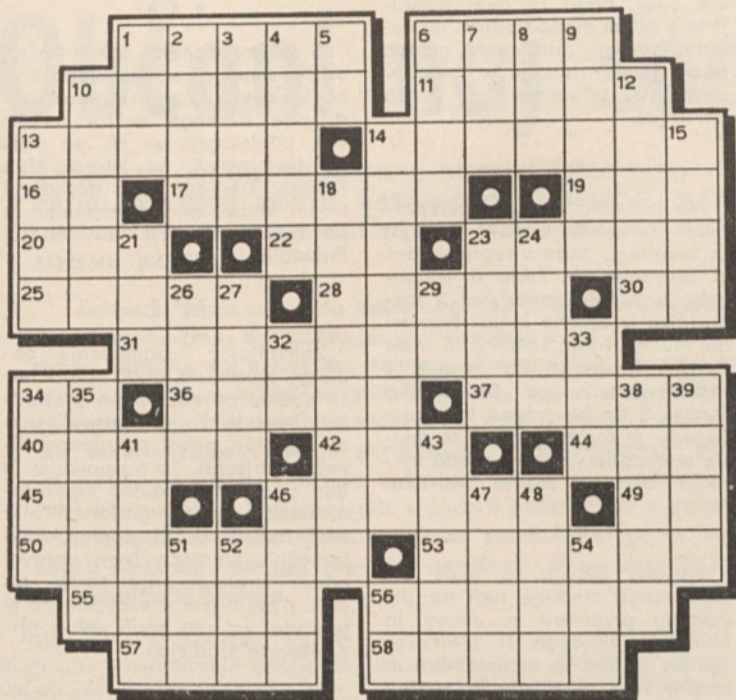
GLASILO SZDL LJUBLJANA-MOSTE-POLJE

Uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Bogdan Šturm. Naslov: Uredništvo in uprava NSK, Ljublj. Ob Ljubljani 42/II, telefon 315-980. Tekoči račun pri NB Ljubljana, občinski odbor SZDL Ljubljana-Moste-Polje, Naša skupnost 501-8-205/1. Celoletna naročnina 3,60 N din, polletna 1,80 N dinarjev, posamezna številka 0,30 N dinarjev. Tisk ČZP Kočevski tisk, Kočevje. Klišej ČZP Ljudska pravica, Ljubljana. Poština plačana v gotovini. Rokopisov ne vračamo.

Pomislj Uganj

Križanka

VODORAVNO: 1. med vojno zloglasna belogardistična postojanka in mučilnica na današnjem ozemlju naše občine, 6. osnovni izdelek tovarne v naši občini, 10. gradbeno ind. podjetje v naši občini, 11. drugo ime za tifus, 13. del imena naselja v naši občini, 14. hrib v vzhodnem delu Ljubljane, katerega vzhodni obronki segajo v našo občino, 16. začetnici Ingrid Bergmanove, 17. tunel, 19. pesem hvalnica, 20. paradiz, 22. izmišljena povest o pojavih v naravi, 23. bitje srca, 25. tatvina, 28. vrsta padavine, 30. avtomobilska oznaka Sarajeva, 31. izpuščaji na koži zaradi preobčutljivosti, 34. sosednji črki v prvi polovici abecede, 36. najpopularnejši italijanski operni skladatelj (=Traviata-), 37. ena od projekcij pri tehničnem risanju, 40. razkužilno sredstvo, 42. najslabša šolska ocena, 44. humoristični ameriški pisatelj (George, 1866-1944), 45. ime italijanske socialne pesnice Negri, 46. znanstvo; naučena snov, 49. veznik, 50. odposlanec, zastopnik, 53. osnova, baza, 55. popularna italijanska filmska igralka (Sofia), 56. preprosta posoda za mleko, 57. sodobni slovenski filmski režiser (Jože, »Srečno, Kekec-), 58. letopis, kronika.

NAVPIČNO: 1. bes, 2. živalski želodec, 3. puč, 4. enakomerno gibanje, 5. kratica stanovanjskega samoupravnega organa, 6. strupen plin s kemičnim znakom Cl, 7. pastir iz opere »Sneguročka«, 8. jaz (latinsko), 9. naselje v naši občini, 10. nabiralec jenskega sadeža, 12. vrsta risalnih peres, 13. trener članske ekipe roketnega kluba Slovan (Janez), 14. določen znesek denarja, 15. raztrgana obleka, cunjca, 18. odpadnik, razkolnik, 21. himalajsko govedo, 23. seč, 24. živalska noga, 26. oblika moškega imena Jovan, 27. poziv, klic, 29. začetnici slavnega umrlega indijskega državnega voditelja, ki ga je nasledil tudi že pokojni Šastri, 32. enaka soglasnika, 33. predujem, naplačilo, 34. lakota, 35. ime kubanskega premiera Castra, 38. polepšana podoba zadovoljnega življenja, 39. mesto v Hrvatskem primorju, znano po hudi burji, 41. važna železniška postaja v naši občini, 43. ime največjega slovenskega epskega pesnika Aškerca, 46. ime popularnega pisca zgodb z Divjega Zahoda Greya, 47. vrsta smreke, 48. moško ime, 51. daljše časovno obdobje, 52. poltrdi koloid, 54. ljubkovalna oblika imena Edward, 56. kemični znak za galij.

Posetnica

ČIK SKALD
NIS

Čik ima službo v tovarni. Kaj je?

Premešane črke

Kadar z bratom
se lovi,
RADKO vedno
mu zbeži.

— — — — — TUS, P — — — — —
—, KO — — — — — E, KON —
— — T, P — — — — — B, BO —
— — NOST, D — — — — — OST,
POP — — — — — E.

Črkovne skupine: DOČ, EBEL, EVANJ, KAK, OGRE, PANJ, RSEN, TAK uvrstite na črtice k že vpisanim črkam tako, da dobite besede znanega pomena. Po vrsti brane dodane črke na črticah dajo slovenski pregovor.

Rebus

Rešitve iz prejšnje številke

KRIŽANKA: Vodoravno: 1. papir, 6. šipa, 10. Bohinj, 11. akant, 13. gepard, 14. Pregarc, 16. OG, 17. teorem, 19. Liu, 20. Rus, 22. ser, 23. Ariel, 25. anoda, 28. tujka, 30. Ra, 31. komponenta, 34. t. m., 36. Bobri, 37. aorta, 40. Logor, 42. iks, 44. tov., 45. Aar, 46. skakač, 49. pa, 50. kravata, 53. amater, 55. epika, 56. slikar, 57. Aden, 58. Banat.

ISKALNICA »GLAVNA MESTA«: Rim, Budimpešta, Oslo, Atene, Pariz, Bern, Dunaj, Stockholm, Tirana, Haag, Berlin, Praga, Beograd, Helsinki, Lizbona.

PREMEŠANE ČRKE: DINOS = Indos

POSETNIKA: Tovarna kleja

REBUS: Glasbena šola (klas B, ena, Solta, 1. = G, T ni).

Vodenica (v OD, enica).

Madžarske obvez. v Toplarni izpolnjene

(Nadalj. s 1. str.)

akustično izolacijo za te stroje. To je »normalen« hrup. Pri preizkusih, ko spustijo kotle v pogon, pa prihaja do večjega hrupa. Ko je končana montaža, je treba izpihati vse cevi, ker se kaj rado zgodi, da ostanejo pri okoli 1000 zvarih v ceveh razni metalni deli ali celo orodje. To bi lahko pri normalnem obratovanju zašlo v turbino in polomilo turbinske lopatice. Zato spustijo ob pričetku obratovanja paro pod velikim pritiskom v nasprotni smeri, da te nezaželene dele spravijo iz cevi.

Letos bodo ta proces ponovili dvakrat, ko bodo spustili v pogon oba kotla. To bo verjetno tudi zadnji hrup take jakosti.

Vsem tistim, ki se pritožujejo nad sajami in dimom, pa bi povedali, da je vsak kongres o onesnaženosti zraka le nova reklama za toplarne. Vaka nova toplarna nadomesti ogromno številno individualnih proizvajalcev ogrevne energije, ki ne uporabljajo nobenih dimnih filtrov. Toplarna pa ima instalirane elektrofiltre, ki imajo 98-odstotno stopnjo čiščenja in je onesnaženje zraka minimalno.

Pripombe na dim so verjetno letele na preizkusno dobo, ko toplarna še ni mogla polno obremeniti kotlov in so jih kurili z nafto. Teh izpušnih plinov pa filtri ne love. Ko bo toplarna normalno obratovala, bodo vse te nevēčnosti avtomatično odpadle. **Primož Pohleven**

Kratke iz naših krajev

LIPOGLAV

Nedavno tega so končali z razširjanjem in urejanjem ceste Reka-Panče-Mali Lipoglav v dolžini 3 kilometre. Cesta je usposobljena tudi za avtobusni promet. Redni avtobus bo začel voziti še to jesen, in sicer enkrat dnevno v obe smeri; zjutraj pred šesto proti Ljubljani in popoldne po štirinajsti uri zopet nazaj proti Lipoglavu.

Za ureditev ceste je del sredstev prispevala občinska skupščina, del pa krajevna skupnost.

Kot poroča naš dopisnik iz Lipoglav, so v teku priprave za gradnjo vodovoda. Do pomladi bodo izdelani načrti, potem pa naj bi takoj pričeli z deli. Tako bo končno tudi ta predel naše občine prišel do prepotrebne vodovoda.

GREMO V KINO

KINO SPORED ZA MESEC OKTOBER 1967

KINO »TRIGLAV«

1. — 3. »NEVESTA V ČRNEM« — španski barvni film
4. — 5. »CASANOVA 70« — ameriški barvni cinemascope film
6. — 8. »KROG LJUBEZNI« — francoski barvni cinemascope film
9. — 10. »KJE SI, MAKSIM?« — premiera sovjetskega cinemascope filma
11. — 12. »DOGODEK, KI JE RAZBURIL SVET« — ameriški dokumentarni film o umoru Kennedyja
13. — 16. »KLIC TROBENTE« — ameriški barvni cinemascope western
17. — 19. »KOCKAR« — ameriški cinemascope film
20. — 22. »DŽINGIS — KHAN« — ameriški barvni cinemascope spektakel
23. — 24. »KONJUH PLANINOM« — jugoslovanski vojni film
25. — 26. »MOJA SOPROGA« — italijanska filmska komedija
27. — 29. »CAT BALLOU« — ameriški barvni western
30. — 31. »GERMINAL« — francoski film po Zolajevem romanu

Obiskovalce kina »TRIGLAV« obveščamo, da naš kino predvaja vsak dan ob 16., 18. in 20. uri. Sprememba predstav bo v mesecu oktobru le pri filmu »CASANOVA 70«, ker je zelo dolg. Čas predstav za ta film bomo sporočili naknadno!

KINO »VEVČE«:

1. »HUD« — ameriški cinemascope film — drama z Zahoda
4. — 5. »LAŽNJIVKA« — slovenski film
6. — 8. »VITEZ PARDAILLAN« — francoski barvni cinemascope pustolovski film
11. — 12. »MOST DO SONCA« — ameriška zgodba z Japonskega
13. — 15. »MARCO POLO« — ameriško-italijanski barvni cinemascope spektakel
18. — 19. »ŠPORTNO ŽIVLJENJE« — angleški film
20. — 22. »DRAGI JOHN!« — švedski ljubezenski film
25. — 26. »ZLOČIN V BARCELONI« — francoski kriminalni cinemascope film
27. — 29. »NA ŽENSKO BOM MISLIL JAZ« — ameriški barvni cinemascope zabavni film

Obiskovalce kina »VEVČE« obveščamo, da predvaja kino: ob sredah, četrtek, petkih in sobotah ob 20. uri, ob nedeljah in praznikih pa ob 17. in 19. uri!

KINO »ZALOG«:

1. »TARUS, SIN ATTILE« — italijanski barvni cinemascope spektakel
7. — 8. »DOKTORJA JERRYJA ČAROBNI NAPOJ« — ameriška barvna komedija
14. — 15. »PAST ZA STARŠE« — ameriški barvni zabavni film
21. — 22. »BECKET« — angleški barvni cinemascope zgodovinski film
28. — 29. »NAJDALJŠI DAN« — ameriški vojni cinemascope film

Obiskovalce kina »ZALOG« obveščamo, da predvaja kino: vsak četrtek in soboto ob 20. uri, vsako nedeljo in praznik pa ob 18. uri. Spored za četrtek dobite pri blagajni kina!

KINO »ZADOBROVA«:

1. SKRIVNOSTI PARIZA« — francoski barvni cinemascope pustolovski film
- samo 4. »ŽIVLJENJE ZA RUTH« — angleški film
7. — 8. »Z OGNJEM IN MEČEM« — italijanski barvni cinemascope spektakel
- samo 11. »ZASEBNO ŽIVLJENJE« — francoski barvni film
14. — 15. »PESEM ZA KARABINKO 30 — 30« — mehiški barvni zabavni pustolovski film
- samo 18. »MORILEC NA POČITNICAH« — jugoslovansko-nemški film
21. — 22. »POLNOČNA ČIPKA« — ameriški barvni kriminalni film
- samo 25. »SVETLOBA V TEMI« — indijski film
28. — 29. »CESARE BORGIA« — italijanski barvni zgodovinski spektakel

Obiskovalce kina »ZADOBROVA« obveščamo, da so predstave vsako sredo in soboto ob 20. uri, vsako nedeljo in praznik pa ob 16. in 18. uri.

